

H. M. kong Haakon talte igår over kringkastingen til det norske folk. —

Kongen sa:

Jeg tror at alle i dette land forstår at det er med dyp vedmod og sorg at jeg idag minnes de mangfoldige ganger jeg med min familie fra slottsalten i Oslo har tatt imot barne-toget den 17. mai, representerende det glade og jublende Norge.

Når jeg idag ikke kan gjøre dette, vil det forstås at jeg føler en dyp trang til på denne vår frihetsdag å sende en hilsen til hele det norske folk. I over hundre år har denne dag samlet det norske folk om frihetsstaben og om frihetsverket fra Eidsvold, og vi har alltid lovet hverandre at vi vilde få eie dette land.

Vår utenrikspolitikk har alltid gått ut på å holde Norge utenfor alle europeiske konflikter, men til tross for at vi har innntatt en streng nøytral holdning til alle sider blev vi den 9. april overfalt av en nasjon som fordi den selv ikke vet hva personlig frihet betyr, ikke kan forstå hvilken forferdelig urett den har begått overfor et frihetskende lite folk.

Vi blev stillet overfor valget mellom ettergivnenhet og underkastelse, eller forsøk på å forsvare alt det som vi ønsker som hellig og verd å leve for.

For bevarelsen av vår selvtendighet og vår selvsrespekt som nasjon var det kun en vei å velge. Vi valgte så langt det lot sig gjøre å sette alt inn på å bevare selvtendigheten. Det har allerede kostet betydelige ofre, og etter tre ukers heltemodig motstand har hele det sydlige Norge måttet oppgi.

Men Nord-Norge kan vi ennå kalle vårt. Denne landsdelen som i tidligere år kanskje ikke har vært påaktet etter fortjeneste, men som i disse dager viser at den med dyktighet og verdighet kan representere et fritt og selvtendig Norge. Og det er mitt håp at vi herfra med våre allierte hjelpe må kunne organisere vårt forsvar på ny og herigjennem gjenvinne friheten for hele det norske folk.

Jeg takker alle som i de forløpne krigsuker har gjort sitt til å stanse og opholde den inntrængende fiende. En særlig takk ønsker jeg å uttale til marinen for den innsats, som har stått fullt på høide med marinens beste tradisjoner og som har vunnet stor anerkjennelse også hos våre allierte.

Jeg takker hæren for hvad den til tross for de mest fortvilte mobilitiseringsforhold har kunnet utrette.

Videre uttrykker jeg en takk til alle som på forskjellige vis har hjulpet militærvesenet i disse vanskelige dager, som f. eks. telegraffolk, jernbanefolk, arbeidere der under luftangrep folk, og mitraljøseild har arbeidet med å holde våre kommunikasjoner i orden lengst mulig.

Sist, men ikke minst, en hjertelig takk til civilbefolkingen i alle deler av landet for den bcherskelse, offer av landet som er vist, til vilje og resignasjon som er vist, til tross for at så mange har måttet se sine hjem og sitt livsverk sørslag.

Til landsmenn i det besatte område vil jeg uttale det håp at dere ikke må tape motet, at det om ikke alt for lengst må lykkes å skaffe deres frihet tilbake, og jeg ber dere ikke å hænget om at dere

Vi kan være stolte av våre soldater og vår marine

General Fleischers tale igår

Avisen "Tross"

18. mai 1940

106010

Øverstkommanderende i Nord-Norge, general Fleischer sa i sin radiotale 17. mai:

Det er 5 uker siden Norge ble angrepet, plutselig og uten krigserklæring, og vi har siden oplevet begivenheter som få ventet og var forberedt på å møte.

Denne 17. mai er for store deler av det norske folk ikke lenger frihetsdagen som i alle år før. Den er en dag under treldom og tvang. Det er bare her i Nord-Norge vi er fri.

Som vi alle vet har vår forsvarsevne planmessig vært brutt ned i mange år. Vårt militære nederlag har vært forberedt og av oss selv. Det er bare merkelig at motstanden sydpå ikke straks brøt fullstendig sammen, men at den kunde fortsette så lenge som den gjorde.

Tilfeldig sammenraskede, små, heltemodige avdelinger holdt ut helt til det var klart at det ikke kunde ventes noen hjelp utenfra.

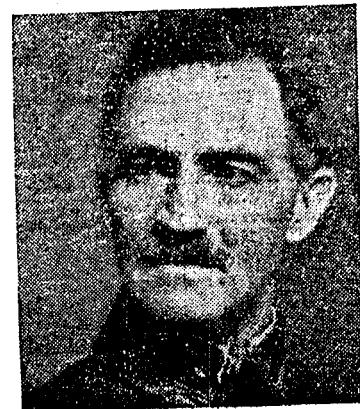
Det er bittert at vi var så slett forberedt. Det er bittert at forsvarset sydpå brøt sammen, men det er grunn til å være stolte og takknemlige over den motstand som tross alt ble ydet. Den viste at folkets frihetstrang og forsvarsvilje ikke var død.

Her nordpå var vi heldigere stillet. Det tyske angrep kom bare på et sted, og vi hadde etter nøytralitetsvakten i høst fått riktigere orden på de militære forhold enn ellers i landet.

Hadde Narvik blitt forsvarst slik som det var mulig, skulle vår militære stilting vært meget god.

Efter at både byen og Bjerkvik-traktene med magasinene på Elvegårdsmoen blev tatt, var stillingen dog også her meget vanskelig, fordi de norske tropper som var til stede var absolut underlegne i antall.

6 divisjons befalsskole sloss i to dager alcne ved Gratangen og i Kolbaneskaret. Til å maste de mange tyske

venbnedne fiskefartøyer og trålere hadde vi til å begynne med bare små frivillige avdelinger de fleste steder.

Takket være de avdelinger som fantes og den frivillige hjelpe lyktes det å stoppe tyskerne og mobilisere. I løpet av noen dager blev tyskerne ringet inn, og det blev skapt noenlunde faste fronter.

Derpå kom den store opgave å ta igjen de store områder som tyskerne hadde besatt. Alle vet at tyskerne er særdeles vel utdannede soldater med alt mulig moderne utstyr.

Mot det kunde vi bare sette tropper med meget kort utdannelse, med mangelfullt utstyr og med alt for lite befall. Vi var heller ikke på langt nær sterke nok i antall etter almindelige begreper til å gå angrepsvis frem. Allikevel har det lyktes oss å gjenerobre Gratangen, å kaste tyskerne tilbake innover Gratangsiden, å holde angrøpsbevegelsene vedlike.

På denne måte blev det gjennom tre ukers operasjoner tilrettelagt den situasjon som før et par dager siden gjorde det mulig å gjenerobre Bjerkvik og Elvegårdsmoen ved kup, så snart de allierte var i stand til å gripe inn med full kraft.

Det har vært en kamp i høytjellet med dager og natter og uker i snehuler, et veldig slit for å få frem mat og ammunisjon.

Vi kan være stolte av våre soldater for det de har gjort. Vi kan også være stolte og takknemlige over den innsats som er gjort av marinens og av frivillige vakt- og hjelpeavdelinger.

Jeg takker alle for slit, for troskap og for mot.

Jeg vil også få takke alle andre norske menn og kvinner som har hjulpet oss i kampen, og vil rette en særskilt takk til telefonbetjeningen på de stasjoner vi har misbrukt mest. De har ofret mange timers nattesvøn for fedrelandet.

Det er også rett at vi idag skal takke for den kraftige og gode hjelpe vi nu har fått av våre allierte.

Den strid som er ført har visst at vi kan slåss for vår frihet, vi har viljen til det og evnen til å gjøre det.

Vi har et langt og tungt arbeide foran oss, men vi har lov til å håpe og tro.

Gud signe vårt dyre fedreland!

Kommanderende general på 17. mai

Kommanderende general som er forhindret fra selv å komme hit og tale i radioen 17. mai, sendte denne hilsen:

Norske kvinner og menn, barn og voksne.

Til alle dere i de besatte områder som ikke får lov til å heise flagget på vår frihetsdag sender